

[Industriministeren]

Jeg er naturligvis klar over, at besparelser ofte i et vist omfang medfører omstruktureringer eller visse indskrænkninger i det eksisterende serviceniveau, og at der nødvendigvis altid er forskellig vurdering af, hvor besparelserne bør ske.

Min vurdering vedrørende det spareforslag, som Industrirådet, Butikshandelens Fællesråd og Forbrugerrådet har præsenteret, er, at forslaget ikke var et brugbart alternativ til den besparelse, der kan opnås ved justeringen af undergrænsen for behandling af sager fra 200 kr. til 500 kr., idet forslaget ikke ækvivalerede den besparelse, der ligger i justering af undergrænsen. Jeg finder derfor ikke, at der er grundlag for at følge organisationernes ønske.

For så vidt der i begrundelsen for spørgsmålet er spurgt om, hvorvidt lov om Forbrugerklagenævnet § 3, stk. 2, giver ministeren beføjelser til at foretage justering af undergrænsen for behandling af sager ved Forbrugerklagenævnet administrativt, samt om, hvorvidt industriministeren tidligere har udtalt, at der kunne være behov for at tydeliggøre § 3, stk. 2, skal jeg bemærke, at spørgsmålet i 1984 har været rejst over for Folketingets Ombudsmand af en forbrugergruppe i forbindelse med klage over forhøjelse af undergrænsen fra 100 til 200 kr.

Jeg vedlægger til orientering som bilag 1 og 2 (ikke optrykt her) kopi af industriministerens skrivelse af 29. juni 1984 til Folketingets Ombudsmand samt kopi af skrivelse af 13. september 1984 fra Folketingets Ombudsmand til Forbrugergruppen Vest, hvortil jeg kan henvise.

Jeg vil gerne tilføje, at det fortsat er min hensigt, når der i øvrigt opstår behov for en ændring af loven, at drage omsorg for en præcisering af § 3, stk. 2.

Spm. nr. S 324

Til *udenrigsministeren* (15/12 88) af:

Ingrid Rasmussen (S):

»Vil regeringen tilbyde den sovjetiske regering at sende personel fra CF-korpset til katastrofeområdet i Armenien?«

Begrundelse

I en artikel i Land og Folk den 15. december 1988 udtaler civilforsvarets korpschef, Knud Bork Kristoffersen:

»Bliver vi anmodet af regeringen, vil vi kunne sende 50–100 særligt uddannede af sted med materiel. Og det vil gå stærkt – meget stærkt.«

Svar (23/12 88):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

I store katastrofesituationer som jordskælvet i Armenien er det af største betydning, at den internationale bistand koordineres. Al nødvendig hjælp må frem hurtigt og effektivt.

FN's katastrofekontor, UNDRRO, udsender information om, hvilke forsyninger m.v. der er behov for. Den første informationstelex indlød den 9. december 1988. Den meddelte, at Sovjetunionen ville acceptere international bistand, og at der først og fremmest var behov for antibiotika, kanyler, medicin m.v.

Regeringen bevilgede samme dag 2 mio. kr. til forsyning af disse nødvendige medicinske artikler gennem Dansk Røde Kors.

Dagen efter fremkom meddelelse om, at medicinsk personel ikke var fornødent, da dette forefandtes i Sovjetunionen. Der er heller ikke siden fremsat ønsker om personelbistand af nogen art.

Jeg tilkendegav den 9. december 1988, at regeringen vil være positiv over for anmodninger om yderligere bistand, så snart de sovjetiske myndigheder giver os et fingerpeg om, hvor de behøver mere akut hjælp. Dette gælder også den form for personelbistand, hvor udsendelse af CF-korpset ville kunne komme på tale.

Spm. nr. S 325

Til *energiministeren* (16/12 88) af:

Riishøj (SF):

»Agter ministeren at ændre gældende love og praksis således, at det bliver muligt for kommuner og amtskommuner at optage lån til energibesparelser, herunder elbesparelser, samt muliggøre, at elselskaber kan yde lån til nedbringelse af elforbruget i industrivirksomheder og kommuner?«

Begrundelse

I Ingeniøren nr. 49 er i en række artikler beskrevet det absurde i, at det ikke er muligt for amtskommuner, i det pågældende tilfælde Roskilde Amtskommune, at optage lån til nedbringelse af energiforbruget, herunder elforbruget.